

Mødet den 22. April 1915.

Fraværende: Harald Jensen, N. Joh. Laursen, Magnus Nielsen og Samuelsen.

- i. (J. Nr. 37—1915). Andragende fra Politimesteren om at maatte anvende det til Hestehold bevilgede Beløb til **Anskaffelse af 2 Motorcykler.**

Formanden: Der er paa denne Konto sparet 2100 Kr., efter at Militæret har inddraget de Heste, Politiet hidtil havde lejet til de beredne Betjente. Disse Penge vil jo nu komme til Gode. Anskaffelsen og Driften af Motorcykler vil efter Politimesterens Mening blive billigere i Fremtiden end den hidtidige Anvendelse af Heste.

Christensen kunde ikke stemme for at gaa over til at lade Skovbetjentene faa Motorcykler. Allerede nu havde vi mange cyklende Politibetjente med en Hund i Rebet. Kunde de ikke ogsaa anvendes ude i Skovene? Motorcykler vilde alligevel ikke kunde anvendes tværs igennem Skoven, hvad en Hest vel nok til Nød kunde. En Mand paa en Motorcykle maa hele Tiden have hele sin Opmærksomhed henvendt paa Cyklen, saa der ikke bliver Lejlighed for ham til at kigge efter Forbrydere eller andre Ugerningsmænd, som han muligvis skal paa Jagt efter. Motorcyklerne kan saaledes kun blive til Fornøjelsesbefordringskøretøjer

for Betjentene. Der tales saa ofte om at spare, men her er der virkelig et Felt, hvor der kan spares, uden at der forsømmes noget derved. Disse Motor-Betjente maa ogsaa være anderledes tykt paaklædt end de andre Betjente, og derved vil de blot hindres i deres Bevægelsesfrihed, naar de skal forfølge Forbrydere. Det bliver en dyr og unyttig Sport.

F o r m a n d e n erklærede, at det ikke var absolut nødvendigt for en Motorcyklist at »fare« af Sted. Han kunde ogsaa godt køre langsomt. Ogsaa kunde der med Motorcykler køres uden for Landevejene paa Skovstierne, selv om man naturligvis ikke kunde køre »paa tværs« af Skoven. Vor Jurisdiktion var jo meget langstrakt, og derfor kunde et Par Motorcykler ofte være af stor Værdi for Politiet.

J a k o b J e n s e n var af den Formening, at Motorcykler ikke kunde maale sig med Heste i Brugsværdi. Navnlig ikke til Tjeneste i Skoven. Hvilke Resultater havde de beredne Skovbetjente hidtil at opvise? De var vist meget smaa. Han vilde følge Christensens Forslag, at spare her, hvor der kunde spares.

M i k a e l J o h a n s e n kunde ikke tro, at der var nogen Fornøjelse ved at være Motorcyklist. Naar der muligvis ingen store Resultater var at opvise, saa kunde det vel skyldes, at Skovene var holdt rene af de ridende Betjente, og det var det allerbedste Resultat. Han vilde stemme for at lade Politimesteren faa de to Motorcykler.

M o u s t e n vilde forvare Budgetudvalget mod at have anbefalet denne Indstilling. Udvalget havde kun at udtale sig med Hensyn til Anskaffelsespengene, og de var jo tilstede som opsparet Kapital.

Christensen troede for sikkert, at mange drev Sporten blot for Fornøjelsens Skyld. Var det saa ikke bedre straks at tage Skridtet fuldt ud og lade Betjentene faa Automobiler. Saa kunde de da tage en træt Svend med sig i Køretøjet med det samme, naar en saadan skulde anholdes. Det kan de ikke gøre, naar de er paa Motorcykle, men saa maa de lade Motorcyklen staa, medens de trækker af med Synderen.

Simonsen foreslog at udsætte Sagen, indtil der kunde finde en nærmere Forhandling Sted med Politimesteren. Viste det sig overordentlig nødvendigt, at Motorcyklerne blev anskaffet, kunde det jo ske, eftersom Pengene var der.

Sagen udsattes.

2. Henstilling fra 3. Dragon Regiment om, at der indrettes et **Kontorlokale i Rytterikasernens Mellemstald**. Omkostningerne derved vil blive ca. 500 Kr. anbefales af Indkvarteringskommissionen.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 36—1915). Andragende fra Restauratør Nielsen. Varna, vedrørende **Opførelsen af en Musikpavillon** paa Terrassen foran Varnapavillonen.

Formanden udtalte, at de nuværende Forhold ude ved Varnapavillonen var særdeles uheldige. Værten har nu tilbudt at ville bygge en Glaspavillon for egen Regning, dog saaledes, at der gives ham et Løfte om, at Kommunen vil afkøbe ham den, saafremt han skulde flytte fra Pavillonen, idet Musikpavillonen saa overtages efter Vurdering. Dette Forhold har Udvalget imidlertid ikke fundet saa heldigt, men har ment, at det vilde være bedre, naar Kommunen selv ejede den ny Musikpavillon, og Værten saa betalte noget mere i Leje, end Tilfældet nu er. Musikpavillonen

skal være af Glas og indrettes saaledes, at den kan flyttes. Den vil kunne opføres for ca. 1265 Kr., og vi har tænkt, at Værten skulde betale 10 % af dette Beløb mere i Leje eller 125 Kr. aarlig mere.

Jakob Jensen vilde fraraade en saadan Ordning. En Lejesum af 10 % af Anlægssummen var for lidt. Naar vi regnede de 4 % som Forrentning, vilde der kun blive 6 % til Afskrivning. Dette vilde betyde, at Pavillonen vilde tage 17 Aar til Afskrivning, og saa længe kunde den ikke staa. Forøvrigt var hele denne Pavillon lige ved at blive en Farce. Den var ikke engang overtaget af Værten endnu, uagtet den havde været færdig i flere Aar. Lejen er altfor lille. En Leje paa 6000 Kr. for en Pavillon til 145000 Kr., var der slet intet Forhold i. Det er sikkert en meget fin Forretning for Værten, saa han kunde nok svare noget mere i Leje. Hvad nu en ny Musikpavillon angik, saa kunde man lade Værten selv bygge denne efter en approberet Tegning, og saa kan han tage Resterne med sig, saafremt han skal flytte, inden Musikpavillonen er slidt op.

Formanden: Hr. Jakob Jensen regner ikke med Rente og Rentes Rente. I saa Fald vil Værten have betalt Tribunen paa 10 Aar. Han skal ogsaa betale for Vedligeholdelsen af Tribunen. Pavillonen er afleveret og Reparationerne afholdes af Værten. Dog naturligvis ikke de Reparationer, hvortil Værten ingen Erstatningspligt har. Saaledes skal han ikke betale Skaden paa den umulige Tagkonstruktion. Pavillonen staar ikke Kommunen i 145000 Kr., men den Sag er jo drøftet saa ofte før, og derom opnaas næppe Enighed mellem Hr. Jakob Jensen og mig.

Simon sen anbefalede det foreliggende Forslag. Den nuværende Musiktribune derude er ganske overordentlig grim, og det er nok værd at ofre lidt paa at blive den kvit. Den ny Musikpavillon, som bliver af Glas, Jern og Cement, synes at blive meget pæn. Soklen hæver den en Alen over Jordsmonnet. Den vil ikke komme til at skæmme Omgivelserne, naar bare den bliver anlagt pænt. Lignende Musikpavilloner ses ude ved Badehotellet ved Riis Skov og saas i sin Tid ude ved Stautrup. De tog sig helt godt ud. Det vil dog sikkert være det bedste at faa en fast Ordning, saaledes at det bliver Kommunen, som opfører Musikpavillonen, frem for at lade Værten bygge denne, for at vi muligvis senere skal afkøbe Værten den. Det kunde let komme til at medføre Forviklinger. En Lejeafgift paa 10 % vil ogsaa være passende. Det er det samme Princip, som er lagt til Grund for Lejeforholdet ved vore andre Skovbeværtninger. Hvis Musikpavillonen kunde staa i 20 Aar, vilde der være rigelig Dækning for Kommunen i de 10 % i Leje. Den gamle Musikpavillon skal naturligvis fjernes, og da den bestaar af Cement og Træ, maa den vel kunne indbringe, hvad det koster at fjerne den. Muligvis er Pavillonen i sin Helhed noget af en Farce, men det er ikke til at undres over, at Værten ikke vil overtage den med de daarlige Tagforhold, som findes der. Det utætte Tag skal nu repareres for 3 Gang. Ansvarer for den daarlige Konstruktion maa falde paa det tidligere Udvalg. Han kunde ganske tiltræde det foreliggende Forslag.

M i k a e l J o h a n s e n kunde ligesom Simon sen anbefale det foreliggende Forslag. Lejen for Varnapavillonen var forøvrigt ca. 7000 Kr. aarlig. Hvis denne Leje var for lav eller Overskridelserne

var for store, havde Jakob Jensen ogsaa sin Del af Skylden derfor. Værten holdt Pavillonen pænt, og den var landskendt for sin Skønhed.

J a k o b J e n s e n fandt det helt rørende at høre Simonsens og Mikael Johansens undskyldende Taler. Det var forbavsende at høre et Medlem af Skovudvalget og Kasseudvalget komme her og fortælle, at Lejen af Varnapavillonen var 7000 Kr. Den gamle Musikpavillon kan ikke paa nogen Maade betale sin egen Nedrivning. Den er bygget af Cement. Gaa endelig ikke hen og byg den ny Pavillon af Cement, men byg den paa en Sokkel. Saa vil den i hvert Fald kunne flyttes. Saa vel Mikael Johansen som Simonsen var Medlemmer af Skovudvalget, da Varnapavillonen blev bygget, saa de har deres Andel af Ansaret for denne. Havde man den Gang lyttet lidt mere efter Talerens Raad, vilde man ikke være kommet til at give saa mange Lærepenge, som Tilfældet nu blev.

M i k a e l J o h a n s e n: Vi fulgte kun altfor mange af Deres Raad.

C h r i s t e n s e n erklærede, at den nuværende Musiktribune laa særdeles uheldigt. Den ny Pavillon skulde helst lægges saaledes, at ogsaa det bredere Publikum kunde faa nogen Fornøjelse af Musikken. Kan vi faa Værten til at betale 10 % i Lejeafgift af Byggesummen, kan der ikke gaa meget i Stykker. Han kunde ikke rose Værten for at tage noget Hensyn til vore hjemlige Musikere, idet han i Stedet for at leje dem til at musicere havde lejet nogle meget spragledede Fyre fra Udlandet. Naar Musiktribunen kunde blive lagt, saa det store Publikum kunde have Fornøjelse af Musikken, og der fremtidig blev engageret lokale Musikere, blev der slaaet to Fluer med ét Smæk.

M i k a e l J o h a n s e n mente, at det vist nærmest var vore egne Musikeres Skyld, at der blev engageret fremmed Musik ved Varna. Forøvrigt kunde jo heller ikke alle vore Skovrestauratører skaffe lokal Musik. Vor egne Musikere er vist vel dyre for Værterne. Overfor Jakob Jensen vilde Taleren fastslaa, at Slutlejen for Varnapavillonen var 7000 Kr. Jakob Jensen vilde altid selv have hele Æren for alt det heldige, der blev lavet, medens alt det mindre heldige altid skulde læses over paa hans Modstandere.

J a k o b J e n s e n skulde ikke gøre noget Forsøg paa at faa Mikael Johansen til at holde lidt inde med sin Selvros. Der kunde til en Begyndelse slet ikke serveres fra den ny Varnapavillon, og det var Taleren, som fik dette Forhold og de uheldige Terrasseforhold forandret.

S i m o n s e n saa gerne, at der blev taget alt muligt Hensyn til Christensens Bemærkninger. Han troede nok, at den ny Pavillon var skitseret liggende paa den nederste Terrasse. Ellers vilde han gerne være med til at forlange dette.

J a k o b J e n s e n fandt vedvarende den foreliggende Plan meget mangelfuldt forberedt.

F o r m a n d e n troede, at Musikpavillonen skulde ligge paa den yderste Del af den mellemste Terrasse.

S i m o n s e n erklærede, at naar Planen ikke fremtraadte fiks og færdig, saa skyldtes det Udvalgets Ønske om at kunne følge Sagen og holde Tilsyn med Bygningen, som Sagen skred frem. Det var ret vanskeligt at fremkomme med en egentlig Tegning. Det Materiale, som skulde anvendes, var jo ikke nyt. Det var en gammel Musikpavillon, som Værten havde købt. Ellers vilde den ikke kunne have været fremskaffet for 1200 Kr.,

men vilde have kostet mindst 3000 Kr. Udvalget ønsker at se, hvad der kan gøres for saa billig en Sum.

J a k o b J e n s e n vilde gerne vide, hvor gammel Pavillonen var. »Den udvikler sig!«

F o r m a n d e n erklærede, at Udvalget kun ønskede Sagen vedtaget i Principet. Kunde det ikke klare sig med det bevilgede Tilskud, kom det igen.

Ved Afstemningen vedtoges Udvalgets Indstilling med alle Stemmer mod Jakob Jensens.

4. (J. Nr. 36—1915). Andragende fra Aarhus Amts landøkonomiske Selskab om at maatte benytte **Exercerhuset og Exercerpladsen paa Galgebakken samt Vennelystanlægget til forskellige Udstillinger** i Dagene fra den 22. til den 27. Juni.

Tilladelsen gaves paa de sædvanlige Vilkaar.

5. Skrivelse fra Havneudvalget ang. **Stridsspørgsmaal** om en ved Havnen ansat Elektrikers Pligt til at være Medlem af en Fagforening.

F o r m a n d e n forelagde Sagen og udtalte, at denne gik ud paa, at Havneudvalget fremsendte Sagen for at faa en Afgørelse paa, hvorvidt det kunde siges at være en Elektrikermedhjælperes Pligt at være Medlem af Arbejdsmændenes Fagforening. Han arbejdede ved Havnen, og Arbejdsmandsforbundet havde forlangt, at vedkommende Mand, der ikke er faglært, indmelder sig i Forbundet. Udvalget paa sin Side hævder, at han, der er maanedslønnet efter Lønregulativets 15. Lønklasse, ikke kan kræves optaget i Forbundet, selv om han ikke er optaget paa selve Lønregulativet. Lønudvalget, som har haft Sagen til Behandling, stiller sig paa det Standpunkt, at han ikke mere end andre maanedslønnede Funktionærer er pligtig til at indmelde sig i de Timeløn-

nede Arbejderes Organisation. Det hævder, at han ikke falder ind under § 19 i Overenskomsten af 4. November 1911, hvorfor Lønudvalget foreslaar Sagen afvist. Havneudvalget maa dog bede Byraadet om at tage Affære i den ene eller den anden Retning, da Sagen nu allerede er meget gammel, og der gerne snart skulde en Afgørelse paa den. Den har nu staaet paa i 1½ Aar. Kan Byraadet ikke udnævne et Par Forligsmænd til at søge at faa Sagen bragt i Orden. Havneudvalget føler sig som Part i Sagen og kan ikke selv mere.

Møller kunde ikke indse, at vedkommende Mand kunde falde ind under den paaberaabte § 19. Sagen maa paadømmes efter § 35. Lige saa godt som vedkommende kunde man forlange Stadsingeniøren dømt efter § 19. Fordi vedkommende en Gang har været Medlem af Fagforbundet, skal det dog ikke være ham forment at kunne arbejde sig frem til en mere ansvarsfuld Stilling. Han hører faktisk nu til under Lønregulativet. Men forøvrigt skulde Taleren ikke modsætte sig, at Sagen blev overladt til et særligt Udvalg.

Formanden mente, at det vilde være det heldigste at faa valgt et særligt Udvalg.

Christensen var af den Mening at Havneudvalget selv kunde have klaret denne Sag. Der var Tale om en Mand, der tidligere havde været timelønnet, men som nu blev lønnet efter Lønregulativet, men uden at være opført paa dette. Saa længe dette ikke var sket, kunde Forbundet vist ogsaa kræve, at han stod i dettes Rækker. Hvis Udvalget havde ladet ham forblive timelønnet, indtil han virkelig blev optaget paa Lønregulativet, var der intet Vrøvl blevet. Men Havne-

ingeniøren syntes at være særlig uheldig til at komme i Konflikt med Arbejderne.

F o r m a n d e n bemærkede, at Havneudvalget ikke havde forment sig berettiget til at give efter for Arbejdsmændenes Krav. Men Byraadet kunde jo kræve af Havneudvalget, at det skal ordne Sagen.

M ø l l e r mente ikke, at man kunde sætte vedkommende tilbage iblandt de timelønnede Arbejdere, efter at han over et Aar har været blandt de fast ansatte. Vi kan ikke tvinge en Mand ud af Lønregulativet og over i de timelønnedes Rækker, bare for at tvinge ham ind i Fagforeningen.

C h r i s t e n s e n var heller ikke af den Mening, at det skulde formenes nogen at arbejde sig frem fra de almindelige Arbejderes Rækker til en bedre Stilling. Men denne Mand staar jo faktisk ikke i Lønregulativet, og følgelig har Arbejderne Ret til at kræve, at han staar som Medlem af deres Organisation. Lad Havneudvalget afgøre Sagen.

F o r m a n d e n vilde foretrække, at Sagen overgik til Lønudvalget.

J a k o b J e n s e n vilde minde om, at Havneudvalget stod som Part i denne Sag. Arbejdsmændene havde ikke optraadt korrekt i Sagen, da de gik hen og etablerede Strike paa den. Havneudvalget havde lige faaet Sagen ordnet, saaledes at vedkommende Mand indmeldte sig i Fagforbundet og betalte sine Restancer. Men saa kom pludselig den ulovlige Strike. Sligt maa ikke ske i en saa forholdsvis ubetydelig Sag. Havneudvalget har gjort ihærdige Forsøg paa at faa denne Sag ud af Verden. Vi troede ogsaa den var gaaet i Orden, idet vi ikke havde hørt noget derom i flere Maaneder, før den nu atter

dukker op igen. Man kunde vente, at Lederne af en stor Organisation havde en modnere Opfattelse end at etablere Strike paa et ulovligt Grundlag, blot for at tvinge en Mand ind i Organisationen. Det kunde ordnes paa en hel anden Maade. Nu er det bedst, at et andet Udvalg end Havneudvalget søger at faa en Ordning paa denne lille Sag.

Til Medlem at et saadant Mæglingssudvalg valgtes J. C. Petersen, P. Petersen og Kjeld Sørensen.

6. **Sessionsplakat** for 1916 fremlagdes.

Til Medlemmer af Sessionsudvalget valgtes P. Pedersen og Kjeld Sørensen, og til Suppleant valgtes Carl Laursen.

7. **Aarhus elektriske Sporvejs Regnskab** for 1914 fremlagdes og toges til Efterretning.

8. En **Købekontrakt** ang. en Byggegrund ved Steinmaunsgade.

Godkendtes.

9. **3 Udstykningssager** (1¹, 1² og 1³).

Anbefaledes.

10. (J. Nr. 150—1914). 2 Andragender om **Dispensation fra W. C. Regulativet**.

Bevilgedes.

11. Belysningsudvalget indstillede, at der bevilgedes 5000 Kr. til Anskaffelse af **Elektromotorer til det mindre Haandværk**. Der er i alt indkøbt Elektromotorer for Kr. 7026700, hvoraf er tilbagebetalt Kr. 4028600.

Indstillingen vedtoges.

12. En **Vurderingsforretning**. (Prisen paa Galgebakken).

Godkendtes.

13. Uden for Dagsordenen fik **Jakob Jensen** Ordet for at rette en varm Tak til de Mænd der havde faaet rejst den gamle Borgmestergaard i

den botaniske Have paa Vesterbro. Denne gamle interessante Gaard var ikke blot blevet et Musæum, men den var i meget betydelig Grad blevet en Studiebygning for Eleverne i Teknisk Skole, idet disse her fandt en Mængde Tegnemotiver i de sjældent smukke Profiler, som her fandtes. Her kunde alle Eleverne i Examen for Bygningskonstruktører faa fine Emner til Tegning og til Opmaaling, og det var ogsaa særdeles smukke Resultater, som var hentet herfra. Det vilde være ønskeligt, om der senere kunde blive rejst flere interessante Bygninger der ude, for at saadanne ikke skulde gaa til Grunde, men tjene den opvoxende Slægt til Uddannelse og som Motiver.

F o r m a n d e n takkede paa Komiteens Vegne for de anerkendende Udtalelser. Det skulde være Komiteen kært i saa udstrakt Grad, som de smaa Midler tillod det, at arbejde videre i den paabegyndte Retning.

